

Προκόπης Παυλόπουλος: Η Τουρκία περιφρονεί προκλητικώς το Διεθνές και το Ευρωπαϊκό Δίκαιο στην ευρύτερη περιοχή μας

/ [Επικαιρότητα](#)

Μιλώντας για το βιβλίο του Καθηγητή και πρώην Υπουργού κ. Παναγιώτη Ρουμελιώτη «Ο Κατακερματισμός του Κόσμου» (εκδ. Λιβάνη), στις 17 Οκτωβρίου 2024 -μαζί με τους κ.κ. Ευάγγελο Βενιζέλο, Μιχάλη Σάλλα και Δημήτρη Κώνστα- ο τέως Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Ακαδημαϊκός και Επίτιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του ΕΚΠΑ κ. Προκόπιος Παυλόπουλος τόνισε, αναφερόμενος ειδικώς στις Ελληνοτουρκικές σχέσεις, μεταξύ άλλων και τα εξής:

«Α. Εκμεταλλευόμενη, απροκαλύπτως, τις επιπτώσεις αυτού του «κατακερματισμού» στην ευρύτερη περιοχή μας λόγω και της επικίνδυνης αδράνειας της Διεθνούς Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Τουρκία κάνει, για μια ακόμη φορά, πραγματική επίδειξη προκλητικής περιφρόνησης του Διεθνούς και του Ευρωπαϊκού Δικαίου, στοχοποιώντας ευθέως και την Εθνική Κυριαρχία της Ελλάδας καθώς και της Κύπρου. Τούτο καθίσταται κάτι παραπάνω

από πρόδηλο, αν αναλογισθούμε την εντελώς πρόσφατη στάση της Τουρκίας αναφορικά:

1. Πρώτον, με τις δηλώσεις του Ταγίπ Ερντογάν στην Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ -και με την λίγο μεταγενέστερη ιταμή συμπεριφορά του «φερεφώνου» του, τουρκοκύπριου Τατάρ, ενώπιον μάλιστα του Γ.Γ. του ΟΗΕ- όπου έκανε λόγο, αδιστάκτως, για «δύο κράτη» στην Μαρτυρική Κύπρο. Δηλαδή ουσιαστικά για διχοτόμηση της Κύπρου, η οποία είναι σαφώς και ανενδοιάστως αντίθετη τόσο προς κάθε έννοια του Διεθνούς Δικαίου όσο και προς το περιεχόμενο πλειάδας αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας. Αλλά και προς κάθε έννοια του Ευρωπαϊκού Δικαίου, δοθέντος ότι η Κυπριακή Δημοκρατία είναι πλήρες Κράτος-Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του «σκληρού πυρήνα» της, της Ευρωζώνης.

2. Δεύτερον, με τις προχθεσινές δηλώσεις «κύκλων» της κυβέρνησης της Τουρκίας ενόψει της προσεχούς συνάντησης των Υπουργών Εξωτερικών Ελλάδας και Τουρκίας. Κατά τις δηλώσεις αυτές -που, άλλωστε, συνιστούν πάγια θέση της Τουρκίας, η οποία ούτως ή άλλως πάντα «τορπιλίζει» εκ προοιμίου κάθε έναρξη ουσιαστικών διερευνητικών επαφών- δεν γίνεται, κατ' ουδένα τρόπο, αποδεκτή η θέση της Ελλάδας περί μίας και μόνης διαφοράς μεταξύ αυτής και Τουρκίας. Ήτοι εκείνης της οριοθέτησης της Νησιωτικής Υφαλοκρηπίδας και της αντίστοιχης ΑΟΖ στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο. Όπως αντιθέτως υφίσταται, δήθεν, ένα «πακέτο» διαφορών, οι οποίες «αγγίζουν» ακόμη και τον σκληρό πυρήνα της Εθνικής Κυριαρχίας της Ελλάδας. Π.χ. την Αιγιαλίτιδα Ζώνη της, τα σύνορά της, την αμυντική θωράκιση των Νησιών της κ.λπ.

Β. Η Διεθνής Κοινότητα -και προεχόντως ο ΟΗΕ- και η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλουν ν' αντιληφθούν, επιτέλους, ότι η Τουρκία υιοθετεί μια γενικότερη συμπεριφορά εμπαιγμού και περιφρόνησης απέναντί τους. Μια συμπεριφορά που συμπεριλαμβάνει και το ΝΑΤΟ, το οποίο ανέχεται ενέργειές της καταφώρως αντίθετες προς καίριες προβλέψεις του Καταστατικού του. Ενέργειες, οι οποίες βάλλουν τελικώς εναντίον της Συμμαχίας στα όρια της «επιχείρησης» διάλυσής της.

1.Πως αλλιώς να ερμηνεύσει κανείς την στάση της Τουρκίας σε ό,τι αφορά τον πόλεμο και την βάρβαρη εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία; Όπου με μόνο γνώμονα τα οικονομικά και γεωστρατηγικά της συμφέροντα η Τουρκία έχει μεταβληθεί σε εμφανέστατο «σύμμαχο δεκανίκι» της Ρωσίας και του Πούτιν; Και πως αλλιώς να ερμηνεύσει κανείς επίσης την στάση της Τουρκίας, στην οποία το ΝΑΤΟ δυστυχώς επιτρέπει να «πατάει σε δύο βάρκες» σχεδιάζοντας, κατά δική της ομολογία, να ενταχθεί στους BRICKS; Για ποιο άλλο Κράτος-Μέλος του το ΝΑΤΟ θ' ανεχόταν τέτοια αδιανόητη στάση;

2.Μπροστά σε αυτή την εναντίον τους εξαιρετικά επικίνδυνη πρόκληση Ελλάδα και Κύπρος, υπό όρους αρραγούς ενότητας, οφείλουν να προειδοποιήσουν εμπράκτως την Διεθνή Κοινότητα και την Ευρωπαϊκή Ένωση ότι δεν πρόκειται, από την πλευρά τους, ν' ανεχθούν περαιτέρω τις απειλές της Τουρκίας καθώς και την διεθνή και ευρωπαϊκή αδράνεια. Και είναι διατεθειμένες να το πράξουν με κάθε νόμιμο μέσο. Ακόμη και με veto εκ μέρους τους ως προς την λήψη αποφάσεων για την επιβολή κυρώσεων σε άλλα Κράτη, εφόσον η Διεθνής Κοινότητα και η Ευρωπαϊκή Ένωση συνεχίσουν ν' αρνούνται την επιβολή ανάλογων κυρώσεων και κατά της Τουρκίας. Και κυρίως κυρώσεων προς αυτή διότι επί πενήντα ολόκληρα χρόνια κατέχει -κατά προκλητική, το λιγότερο, παραβίαση του Διεθνούς και του Ευρωπαϊκού Δικαίου- το ένα τρίτο του εδάφους της Κυπριακής Δημοκρατίας.»